

ת"פ 14335/06/14 - מדינת ישראל נגד ש ו

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 14335-06-14 מדינת ישראל נ' ו
(עציר)
בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשם ש ו

נוכחים:

ב"כ המאשימה גב' רונית כאשי (מתמחה)

הנאשם - הובא

ב"כ הנאשם עו"ד איתי בן נון

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הודה ועל פי הודאתו הורשע בעובדות כתב האישום כדלקמן: הנאשם הורשע בכך שביום 8/6/2014 בשעה 18:40 בערב או בסמוך לכך הגיע לתחנת המשטרה בראשון לציון ובהגיעו לשם פנה אל השוטר יניב קרש אשר היה באותה עת בתפקיד בתחנה ואיים עליו באומרו לשוטר כי ידקור ויפגע בו כיוון שהוא רוצה להעצר ובמידה וישוחרר ידקור סתם אדם בכדי להכנס לכלא.

הנה כי כן הנאשם הודה בכך שאיים על השוטר, הן בפגיעה בשוטר והן כי יפגע באדם אחר, של השוטר כשוטר זיקה כלפי בטחון הציבור.

ראוי לציון כי בד בבד עם הגשת כתב אישום הגישה התביעה בקשה למעצר הנאשם עד תום ההליכים ומשום כך משפטו של הנאשם התנהל לפני בעודו עצור.

אקדים ואומר כי בעת שביצע הנאשם עבירה זו עמד נגדו מאסר מותנה בר הפעלה, שהושת עליו בבית משפט זה ביום 25/7/2013 למשך 5 חודשים.

עמוד 1

עובר לטיעון לעונש שהתקיים בדיון דהיום התקבל תסקיר שרות המבחן על פי הוראתי. שרות המבחן בחן כל הנסיבות, הנתונים והעובדות הרלוונטים לעניין ובסופו של דבר, לנוכח נסיבותיו האישיות של הנאשם לרבות ובמיוחד הקושי לקחת אחריות על התנהלותו ושליטת נזקקות טיפולית על ידי הנאשם לא בא שרות המבחן בהמלצה טיפולית מפחיתת סיכון. שרות המבחן גם לא מצא להמליץ על הארכת המאסר המותנה, שרות המבחן מצא כי הארכת הסיכון לביצוע עבירות אלימות בעתיד היא בינונית גבוהה וללא השתלבות הנאשם במסגרת טיפולית אינטנסיבית סגורה התואמת מצבו כגון קהילה טיפולית לתחלואה כפולה לא ניתן להפחית סיכון להישנות ביצוע עבירות נוספות.

בטיעוני התביעה לעונש עתרה התביעה להפעיל המאסר המותנה ולהשית על הנאשם עונש מאסר נוסף.

התביעה לא מצאה כי המקרה שלפנינו מצדיק הארכת מאסר מותנה כפי החריג לכלל הקבוע בסעיף 56 לחוק העונשין דהיינו משמופר התנאי במאסר מותנה יופעל התנאי. ואילו החריג הוא אם שוכנע בית המשפט שבנסיבות העניין לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי.

מצאתי להדגיש תוך ציון כי עמדת התביעה מובנת. התביעה שוקלת המקרה שלפניה על פי מבחנים שניתן לכנותם "יבשים" דהיינו כלל משפטי, התנהגות מסויימת ותוצאה מסויימת. בגדר כך לא מצאה התביעה לשקול נסיבותיו האישיות המורכבות ביותר של הנאשם כמו גם לא מצא לשקול חומרת המעשה העולה מתוך עובדות כתב האישום. יש בסיס לקביעה כי אין לבוא בטרוניה על דרך הצגת עמדה עונשית זו.

ב"כ הנאשם הפנה תחילה למהות המעשה שבגיננו הועמד הנאשם לדין. הטענה היא שהמעשה שעשה הנאשם כמפורט לכתב האישום הוא ברף חומרה נמוך ביותר. הנאשם שעל פי חזותו איננו מעורר אימה בלשון המעטה. נכנס לתחנת משטרה ומצא לאיים על שוטר שעל פי המופיע ברשימת עדי התביעה משתייך למערך המודיעין והבילוש של תחנת ראשון לציון ומאיים עליו כפי שפירטתי לעיל במטרה להיעצר. לכך מוסיף ב"כ הנאשם נסיבותיו האישיות המורכבות, בהיותו לוקה בהפרעה נפשית בין היתר מסוג טורט, מטופל תרופתית, לוקה בתחלואה כפולה דהיינו בעיות נפשיות בשילוב אלכוהול וסמים, משום מצבו זה ראוי לנקוט מידת רחמים וסבירות ולהאריך המאסר המותנה.

הבעיה הניצבת לפני קשה ביותר. הנאשם שלפני מוכר לי מהליך קודם שהרי הייתי זה אשר גזר עליו המאסר המותנה לפני כשנה. גם באותה עת, עת גזרתי דינו של הנאשם התרשמתי ממצבו הנפשי ונסיבותיו האישיות המורכבות. אציין כי באותה עת מצאה התביעה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל על כי איים על בני משפחתו. מצאתי כי עמדה זו של התביעה באשר לנאשם זה באשר לנסיבותיו האישיות ובהעדר עבר פלילי היא נוקשה ובלתי מידתית. לפיכך גזרתי עליו עונש המאסר על תנאי.

הנאשם סובל מהפרעות נפשיות, בין היתר מהפרעה הידועה כ"תסמונת טורט" הבחנה לפיה סובל הנאשם מתסמונת זו כמו גם מהפרעת קשב וריכוז והיפראקטיביות אובחנה אצל הנאשם מגיל 6 שנים. הנאשם מאובחן תרופתית.

ראוי לציין ולא בהרחבה מה היא תסמונת טורט, תסמונת טורט הינה הפרעה נוירולוגית שמתבטאת בהופעה של טיקים מוטוריים או קוליים באופן שהוא חסר מטרה וחסר שליטה. עוד אוסיף ואומר כי כפי העולה מתסקיר שרות המבחן

הנאשם מטופל במרפאה לבריאות הנפש בראשון לציון ומוכר למערכת הפסיכיאטרית מגיל הגן. בעבר אף אושפז בגיל 12 למשך שנה בבית חולים פסיכיאטרי נס ציונה לצורך איזון תרופתי ושחרר עם המלצה לסידור חוץ ביתי.

מצבו הנפשי כאמור לעיל תואם את מהות העבירה ונסיבותיה כפי העולה מכתב האישום. הנאשם שלפני צעיר לימים, יליד 1991, אדם אומלל. מחד זקוק הוא לטיפול רפואי, שיקומי מתאים אלא שמשום מצבו הוא דוחה טיפול זה. השאלה היא האם במקרה דנן לנוכח מהות המעשה שעשה הנאשם יש להפעיל המאסר המותנה או שמא כלשון סעיף 56 לחוק העונשין שבנסיבות העניין לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי. כשאני בוחן נסיבות העניין אינני מתעלם מטיעוני התביעה להפעיל המאסר המותנה, אלא שאני שם הדגש על נסיבות ביצוע המעשה שכאמור לעיל לדעתי, הם ברף חומרה נמוך ביותר.

ספק בעיני אך איני קובע מסמרות בעניין זה אם הבלש ואיש המודיעין יניב קרש אכן פחד וחשש מאיומיו של הנאשם. אף על פי כן ברור הוא שהמבחן הוא מבחן אובייקטיבי, אך ככל שאני בוחן נסיבות המקרה, אני סבור שהנסיבות אינן חמורות לשון המעטה. אשר על כן, ככל שאני בוחן מכלול השיקולים הצריכים לעניין וככל שאני מוצא כי מתחם העונש ההולם בעבירת איומים בנסיבות המקרה הוא בן מאסר על תנאי לבין מאסר קצר שירוצה בעבודות שרות אני מוצא כי לפניי החרגי לכלל הפעלת המאסר המותנה.

אני מורה על הארכת המאסר המותנה למשך 5 חודשים שהושת על הנאשם בת.פ. 49763-06-13 ות.פ. 55165-05-13 למשך שנתיים מהיום.

קנס על סך 500 ₪ או שבועיים מאסר תמורתו.

הקנס ישולם עד ליום 1/10/2014.

עותק מגזר דין זה יועבר לשרות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"ג תמוז תשע"ד, 21/07/2014 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן , סגן נשיאה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

הנחת המוצא בהחלטה זו שהתביעה תערער על גזר הדין מטעמים ברורים.

יחד עם זאת, תנאי לצוות על מעצרו של הנאשם על פי סעיף 22 לחוק המעצרים הוא החשש להימלטות. במקרה דנן בהכירי הנפשות הפועלות, לרבות הוריו של הנאשם כאמור, ממשפט קודם אני סבור שניתן להפיג חשש זה.

אשר על כן אני מורה על שחרור הנאשם בתנאים כדלקמן:

ערבות עצמית על סך 5000 ₪.

ערבות צד ג' על סך 10,000 ₪ שתחתם על ידי אימו של הנאשם גב' ס ו

אני מוציא צו עיכוב יציאה מן הארץ.

**ניתנה והודעה היום כ"ג תמוז תשע"ד,
21/07/2014 במעמד הנוכחים.
אברהם הימן , סגן נשיאה**

הוקלדעלידישריטיחיא